

60 godina
Dvorane kulturnog centra Beograda

Bolje je u bioskopu!

Kralj Kambodže, princ Norodom Sihanuk, pisao je Miltonu Osbornu, svom američkom biografu, „Ako ikada dođete u Pnom Pen, povešću vas u polje na kojem rastu legende!“

Na takvom jednom polju legendi zatekao sam se 2005. godine, samo što se ono zvalo Dvorana Kulturnog centra – bioskopska sala a povod je bilo večer sa Želimirom Žilnikom. Nikada nijedan filmski događaj neće posle toga, na taj način okupiti toliko mnogo istaknutih, za filmsku kulturu Beograda i Srbije i kulturu uopšte, nezaobilaznih ljudi. Uz Žilnika, bili su tu Makavejev i Branko Vučićević, između ostalih. Dvorana je ne samo bila ispunjena do poslednjeg mesta, već prostor između sedišta nije postojao, u holu se takođe tiskala gomila ljudi koja nije uspela da uđe u salu, a onda, ako vam uopšte uspe da se zagledate u neko lice, otkrivete tu slikare, muzičare, profesore univerziteta, pisce, novinare, muzičare, ponekog znamenitog naučnika... Gromko su odjekivali bubnjevi Đure i bubnjara, i u toj atmosferi nalik metežu, po ko zna koji put film je nadišao svoje povode, po ko zna koji put postao politički upotrebljiv, ubojit, ne više konspirativan nego ogoljeno ofanzivan... Ovako bi uvek trebalo da izgledaju „zemlja i sloboda“... Želimir Žilnik je decenijama pre toga proživio svoje dane slave, i ona mu je uvek s pravom pripadala, ali u ovoj atmosferi neponovljive histerije, on više nije ni nastupio niti je govorio kao filmski reditelj, večer posvećeno njemu, nekom čudesnom konverzijom pretvorilo se u večer koje je on namenio i posvetio drugima.

U Dvoranu Kulturnog centra idem decenijama, bilo je toliko toga što je ovu ustanovu i njena dešavanja kvalifikovalo za trajanje, ali je ovaj događaj, ovo večer, ovaj, a ne neki drugi Žilnik, bio jedan od najvećih praznika radosti kojima sam ikada prisustvovao... Zle godine, bile su za nama...

Miroljub Miki Stojanović

filmski kritičar, urednik izdavačke delatnosti u Filmskom centru Srbije